

Sygn. akt V K 130/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Lidia Merska

Protokolant – Joanna Kucharska

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2015 r., na rozprawie

sprawy **S. S.**

urodzonego (...) w G.

syna M. i F. z d. G.

oskarżonego o to, że: W dniu 07 maja 2015 roku około godz. 17:05 w m. B. gm. W. na drodze powiatowej nr (...) kierował ciągnikiem rolniczym marki U. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,91 i 0,99 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. Oskarżonego **S. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a§1 kk w zw. z art. 33§1 i 3 kk skazuje go na karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 20 (dwadzieścia) złotych.
2. Na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jeden) rok.
3. Na podstawie art. 49§2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 300 (trzysta) złotych.
4. Zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia opłat i pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt VK 130/15

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423§1 a kpk uzasadnienie wyroku dotyczy rozstrzygnięcia co do kary wymierzonej oskarżonemu S. S. – zgodnie z wnioskiem prokuratora – art. 422§1 kpk

Wymierzając oskarżonemu S. S. karę Sąd miał na względzie stopień społecznej szkodliwości jego czynu, okoliczności jego dokonania oraz postać zamiaru przy dokonaniu czynu. Bezspornym jest, iż oskarżony spożywał alkohol – wino własnej produkcji na polu, na które wcześniej przyjechał ciągnikiem. Miał do pokonania trasę 500 metrów – z pola do domu. Była to droga powiatowa, gdzie natężenie ruchu nie jest znaczne. Oskarżony, jak sam przyznał, kierował ciągnikiem zaraz po tym jak wypił alkohol. Potwierdza to również przeprowadzone badanie stanu jego trzeźwości – o godzinie 17.33 – zawartość 0,91 mg/l a o godzinie 17.34 – 0,99 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Jak

wynika z karty karnej oskarżony nie był dotychczas karany za jakiegokolwiek przestępstwo. Jak sam przyznał miał już orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Po sprawdzeniu w bazie danych wydziału okazało się, że był karany w 2013r między innymi za czyn z art. 87§1kw – sygn. akt VW 179/13 (wyrok k. 29). Orzeczono wówczas wobec niego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 miesięcy. Zdaniem Sądu wymiar kary grzywny 50 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 20 złotych jest adekwatny do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego. Zauważyć należy, iż przyznał się do popełnienia tego przestępstwa, złożył stosowne wyjaśnienia, nie ukrywając żadnych okoliczności i nie próbował umniejszać swojej winy. Zgodnie z art. 42§2kk Sąd miał obowiązek orzec wobec oskarżonego środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, który wyznaczył na 1 rok. Oskarżony dopuścił się popełnienia tego czynu przed 18.05.2015r – zmianą przepisów wynikającą z ustawy z dnia 20.03.2015r (Dz. U. z 2015r., poz. 541), zatem rozstrzygnięcie to winno być uzupełnione o art. 4§1 kk. Ustawa obowiązująca w dacie popełnienia czynu była względniejsza dla sprawcy, ponieważ dolną granicę zakazu określała na 1 rok. W brzmieniu obowiązującym od dnia 18.05.2015r dolna granica zakazu wyznaczona została na 3 lata. Zdaniem Sądu, orzeczenie roku zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, jest wystarczające dla osiągnięcia celów prewencji szczególnej wobec oskarżonego, tak aby w przyszłości nie popełnił tego rodzaju przestępstwa. Zauważyć należy, iż miał do pokonania krótki odcinek drogi i poruszał się po mało uczęszczanej trasie. Z samego faktu uprzedniego skazania z art. 87§1kw nie należy jeszcze wyprowadzać wniosku, że oskarżony zasługuje na wyższy wymiar środka karnego.

Orzekając wobec oskarżonego środek w postaci świadczenia pieniężnego, Sąd miał na względzie sytuację materialną oskarżonego. Zgodnie z art. 4§1kk przepis art. 49§2kk pozwalał na orzeczenie środka karnego w niższej kwocie niż 5000,00zł – art. 43a§2kk obowiązujący od 18.05.2015r.

Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania albowiem jego sytuacja materialna nie pozwala na ich uiszczenie. Oskarżony utrzymuje się z niewielkiej renty chorobowej i pomaga w pracach na gospodarstwie żony.